

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/343/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221019
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813221019.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa O.. M. O. B., bytom A., S. XX/X, proti odporkyni R. B., bytom A., B. X/XX, o ochranu osobnosti a iné, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. februára 2014, č.k. 14C/125/2013 - 21, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a **v e c** **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením odmietol podanie navrhovateľa zo dňa 30.09.2013. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 43 ods. 1, ods. 2 O.s.p.. Ďalej uviedol, že na okresný súd bolo dňa 30.09.2013 doručené podanie navrhovateľa, ktoré by mohlo byť návrhom na začatie konania. Navrhovateľ sa v ňom voči odporkyni domáha verejného ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy 10.000 Eur z titulu zásahov odporkyne do jeho práva na ochranu osobnosti. V návrhu pritom nekonkretizoval, akým konaním odporkyne mal byť spôsobený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, ale uvádza len nekonkrétne tvrdenia. Navrhovateľ neuviedol ani, akým spôsobom dospel k určeniu výšky nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla, a ani neuviedol, akým konkrétnym spôsobom sa mu má odporkyňa verejne ospravedlniť. Podanie však nespĺňalo všetky zákonom požadované náležitosti riadneho návrhu na začatie konania. Uznesením č.k. 14C/125/2013-19 zo dňa 29.01.2014 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby svoje neúplné podanie doplnil v lehote 10 dní od doručenia uznesenia a poučil ho o spôsobe doplnenia. Uznesenie bolo navrhovateľovi doručené 04.02.2014. V podaní doručenom okresnému súdu 10.02.2012 navrhovateľ uviedol, že už v pôvodnom podaní napísal, ako mu poškodila odporkyňa v jeho práve na ochranu osobnosti. V podaní sú podľa neho napísané pravdivé rozhodujúce skutočnosti a boli k nim priložené dôkazové materiály. K výške náhrady nemajetkovej ujmy v dume 10.000 Eur dospel navrhovateľ podľa svojho vyjadrenia po dôkladnom zvážení zásahu proti svojej osobe zo strany odporkyne. Od odporkyne žiada, aby sa ospravedlnila verejne v okresnej tlači v A. a na internete. Pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností v návrhu na začatie konania je vždy povinnosťou navrhovateľa. Navrhovateľ si ním plní svoju povinnosť tvrdenia. Ak navrhovateľ tvrdí, že odporkyňa sa mala dopustiť zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti, je povinný vo svojom návrhu presne opísať konanie odporkyne, ktorým sa tak stalo. Navrhovateľ vo svojom podaní uviedol, že: „informácie o našom finančnom položení boli oznámené verejnosti v A. odporkyňou cez jej advokátku A. a pracovníkmi OS A.“. Z uvedenej formulácie však nevyplýva informácie o kom mali byť oznámené, o aké finančné položení išlo a kedy a akým spôsobom mali byť informácie oznámené. Ďalej uviedol, že: „sa veci našej domácnosti rozniesli po verejnosti v A.“. Neuvádza však o aké konkrétne veci ich domácnosti malo ísť. Navrhovateľ tiež tvrdí, že: „odporkyňa so svojou advokátkou ..... zasiahla nezákonnou cestou do nášho súkromia“. Z uvedeného tvrdenia nie je zrejmé, akým konkrétnym konaním mala odporkyňa zasiahnuť do navrhovateľovho súkromia. Odporkyňa sa podľa navrhovateľa mala tiež dopustiť: „zneváženia a poníženia našich osôb a dala zverejniť naše súkromné finančné informácie“. Neuviedol však, akého konkrétneho zneváženia a poníženia sa odporkyňa dopustila a aké konkrétne informácie a akým spôsobom zverejnila. Navrhovateľ tiež uvádza, že sa ho mnoho ľudí v A. pýtalo: „či je pravda, čo roztrusujú o nich odporkyni príbuzní a advokátka A. cestou súdu v A.“. Neuvádza, čo konkrétne má

odporkyňa so svojou advokátkou o navrhovateľovi „roztrusovať“, teda zrejme šíriť. Keďže v pôvodnom podaní a ani v jeho doplnení z 10.02.2014 navrhovateľ neopísal presne a konkrétne skutkové okolnosti, na základe ktorých sa domáha svojho nároku, jeho návrh tak nemá zákonom vyžadované náležitosti a nemôže tak byť podkladom na začatie občianskeho súdneho konania. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh navrhovateľa odmietol.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vo veci rozhodol sám. Poukazuje na skutočnosť, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené v rozhodnutí okresného súdu, preto súd vychádza z nesprávneho posúdenia veci.. Vo svojom návrhu jasne a zreteľne napísal, ako odporkyňa svojím činom poškodila jeho domácnosť ako aj jeho rodinu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f), i) O.s.p. zrušiť z týchto dôvodov:

Konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha (§ 79 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p.). Sudca, alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil, alebo opravil v lehote, ktorú určí a ktorá nemôže byť kratšia, ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať (§ 43 ods. 1 O.s.p.). Ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví, alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené, alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1, najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal (§ 43 ods. 2 O.s.p.).

Výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 O.s.p. musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd musí vykladať a používať citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Interpretáciou a používaním tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Sám Občiansky súdny poriadok to vyjadruje tak, že umožňuje odmietnuť podanie podľa § 43 ods. 2 len vtedy, ak v konaní nemožno pre nedostatky žaloby pokračovať. Možnosťou pokračovať v konaní v tomto zmysle je možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, ktorými sú neodstrániteľné alebo neodstránené nedostatky návrhov. Musí ísť o prekážky pre akýkoľvek ďalší postup všeobecného súdu (pozri napr. IV. ÚS 1/02).

Z obsahu podania navrhovateľa, rovnako ako aj z jeho doplnenia a odvolania proti uzneseniu okresného súdu, je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zjavné, že úmyslom navrhovateľa je podanie návrhu na ochranu osobnosti. Navrhovateľ v návrhu riadne označil odporcu, proti ktorému návrh smeruje, čoho sa podaným návrhom domáha, a opísal rozhodujúce skutočnosti t.j. akým konaním malo dôjsť k tvrdenému porušeniu jeho práv. I keď navrhovateľ vo svojom podaní neuviedol znenie ospravedlnenia, na presné špecifikovanie návrhu navrhovateľa môže okresný súd využiť výsluch navrhovateľa. Odvolací súd chce poukázať na skutočnosť, že nie každý účastník konania je právne zdatný a je schopný svoj prejav vôle adekvátne predložiť.

Odvolací súd poukazuje aj na to, že od procesnej nemožnosti konať je potrebné odlišovať nedostatočné odôvodnenie a špecifikácia petitu z hľadiska hmotného práva, resp. nemožnosť právneho posúdenia nároku, ktorý nedostatok nemôže viesť k odmietnutiu podania podľa § 43 ods. 2 O.s.p., ale len k zamietnutiu návrhu.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že uznesením okresného súdu sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali, ako aj k záveru, že postupom okresného súdu sa navrhovateľovi odňala možnosť konať pred súdom. Preto podľa § 221 ods. 1 písm. i), f) O.s.p. zrušil uznesenie okresného súdu a podľa § 221 ods. 2

O.s.p. vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu prejednať návrh navrhovateľa a rozhodnúť o ňom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.